

A Pécsi Ítéltábla a Hajduné dr.Kovács Edit Nóra ügyvéd által képviselt **felperes neve** (címe) felperesnek - a Dr. Németh és Társa Ügyvédi Iroda által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Pécsi Törvényszék 2012. július 12. napján kelt 15.G.20.641/2012/7. számú ítélete ellen az alperes részéről 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

részítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét fellebbezett részében részben- az 1.816.100 forint, 535.500 forint, 191.198 forint, 1.555.278 forint, 522.000 forint, 6.000.000 forint megfizetése iránt előterjesztett viszontkereset elutasítására vonatkozóan - helybenhagyja.

A fentieket meghaladóan - a S.i, szám alatti közös tulajdonú ingatlan használati díja címén előterjesztett 1.000.000 forint összegű viszontkereseti követelést elbíráló részben - az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróságot ebben a keretben a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 150.000 (százötvenezer) forint másodfokú perköltséget.

A másodfokú bíróság a másodfokú eljárásban felmerült költséget - a hatályon kívül helyezett ítéleti rendelkezéssel összefüggésben - a felperes és alperes részéről egyenként 31.750 - 31.750 (harmincegyezer-hétszázötven-harmincegyezer-hétszázötven) forintban állapítja meg.

A részítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

A felperes keresetében az alperest a 2011. december hó 31. napjáig közösen fenntartott körjegyzőség finanszírozásából eredően, az 1990. évi LXV. törvény (Ötv.) 39.§ (1) bekezdése alapján 1.326.000 forint megfizetésére kérte kötelezni.

Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset jogalapját és összezszerűségét nem vitatta, azonban a felperessel szemben viszontkeresetet terjesztett elő 11.620.076 forint és járulékai megfizetésére iránt az alábbi részletezésben:

Állította, hogy a körjegyző kötelezettségeit nem látta el, a körjegyzőt terhelő feladatok elvégzésére az alperesnek kellett megfelelő végzettségű ügyintézőt alkalmaznia, emiatt 1.816.100 forint, 535.500 forint és 191.198 forint kára merült fel. Hivatkozott arra, hogy a körjegyzőség a házi segítségnyújtó szolgálatot téves létszámmal jelentette be, a pályázati regisztrációs díjat téves helyre utalta, a házasságkötő termet díj fizetése nélkül használta, a dűlőutakat kimérette, e magatartásokkal 1.555.278 forint kárt okozott, a területhasználati díj beszedésének elmulasztása pedig 522.000 forint kárt eredményezett.. Állította, hogy felperes és a körjegyzőség - az alperes körjegyzőségből történt kiválását követően - térítés nélkül használja a S.,....szám alatti, 4/18 részben az alperes tulajdonában álló ingatlant, ezért az Ltv.20.§-a alapján, 4 hónap időtartamra 1.000.000 forint használati díj megfizetésére kérte kötelezni felperest. További 6.000.000 forint igényt a körjegyzőségből történt kiválása folytán, elszámolás címén érvényesített.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével - a keresetet teljesítve - kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 1.326.000 forint, a körjegyzőség fenntartási költségeiből a 2011. IV. negyedévre reá eső, jogalapjában és összegében nem vitatott fenntartási költséget. Az alperes viszontkeresetét több okból is alaptalannak találta, egyrészt azért, mert álláspontja szerint a Pp.147.§ (1) bekezdésében foglalt feltételek - a keresettel azonos vagy összefüggő jogviszony - nem állnak fenn, és az alperes viszontkereseti követelése beszámításra sem alkalmas, emellett álláspontja szerint a körjegyző munkájával kapcsolatos döntések az Ötv.40.§ (1) bekezdése alapján együttes testületi ülés keretében hozhatók, ezért a körjegyzőség működésével kapcsolatban jelen perben a felperessel szemben igény nem érvényesíthető. A körjegyzőségből történt kiválással összefüggő elszámolása címén támasztott igény tekintetében az volt az álláspontja hogy a felek között olyan megállapodás jött létre (7/F/3. sorszám), melynek folytán a felperesnek további elszámolási kötelezettsége nincs.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a viszontkeresetnek helyt adó döntés meghozatalát kérte. Hivatkozott arra, hogy a felek között a közös körjegyzőség működése tárgyában szerződés jött létre, a felperes szerződésből eredő igényével szemben pedig ugyanezen szerződés megszegéséből eredő követelés viszontkeresettel érvényesíthető. Kifejtette, hogy a megállapodás alapján az alperesnek joga volt a körjegyzőségtől hivatalának vezetését követelni, mely kötelezettségének a körjegyzőség nem tett eleget, az el nem végzett munka többletköltségei és kára pedig meghaladja a felperes kereseti követelését. Sérlemelte azt is, hogy a felperes által a tárgyaláson csatolt 7/F/1., 7/F/2. és 7/F/3. számú iratokat az elsőfokú bíróság nem küldte meg részére.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés részben alapos.

A Pp.253.§ (3) bekezdése alapján a másodfokú bíróság a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között - a viszontkeresetet elutasító részben - vizsgálta felül az elsőfokú bíróság határozatát, a keresetnek helyt adó rendelkezést nem érintette.

Az elsőfokú bíróság ítélete a viszontkeresetet elutasító részében, a közös tulajdonú ingatlan használatából eredő igényre vonatkozó döntés kivételével felülbírálható volt, ezért az ítéletet e részben a másodfokú bíróság a Pp.213.§ (2) bekezdése alapján részítélettel helybenhagyta, az ítélet indokolását azonban e körben az alábbiak szerint módosítja és egészíti ki.

Egyetért a másodfokú bíróság azzal, hogy az alperes viszontkeresete - a közös tulajdonú ingatlan használatára vonatkozó viszontkereseti kérelmet kivéve - alaptalan. Mellőzi azonban az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásából a Pp.141.§ (2) és (6) bekezdésére utalást, mert a viszontkereset elutasítása nem e jogszabályon alapult.

Téves az elsőfokú bíróságnak az a jogi álláspontja, hogy a viszontkereset előterjesztésének a jelen perben eljárásjogi akadálya volt. A Pp.147.§ (1) bekezdése alapján a viszontkereset előterjesztésének feltétele, hogy a viszontkereset a keresettel azonos vagy azzal összefüggő jogviszonyból eredjen, vagy beszámításra alkalmas legyen. Beszámításra a Ptk.296.§-a szerint egynemű követelések esetén kerülhet sor, a perbeli esetben a keresetben és viszontkeresetben érvényesített követelés egyaránt pénzkövetelés, amely egynemű, és ezért beszámításra alkalmas, így a viszontkereset előterjesztésének eljárásjogi feltétele önmagában erre tekintettel fennáll, nincs jelentősége annak, hogy a kereset vagy viszontkereset azonos vagy összefüggő jogviszonyból ered-e.

Az alperes 1.816.100 forint, 535.500 forint, 191.198 forint, 1.555.278 forint és 522.000 forint összegű viszontkeresete tehát nem az elsőfokú bíróság által felhozott okból, hanem azért alaptalan, mivel az alperes a körjegyzőség munkájával, feladatainak ellátásával kapcsolatos igényt a felperessel szemben nem érvényesített. Az Ötv.39.§ (1) bekezdése alapján a felperes, az alperes, valamint a perben nem álló további önkormányzatok igazgatási feladatainak ellátására körjegyzőséget alakítottak és tartottak fenn. Bár a körjegyzőség költségvetése a székhelye szerinti felperesi önkormányzat költségvetésébe épült be, a körjegyzőség működéséért, tevékenységéért a felperesi önkormányzat sem jogszabály, sem szerződés alapján nem felel, ezért az alperes ezen a címen - a körjegyző hibás, hiányos munkája miatt - kártérítési igényt a felperessel szemben nem érvényesíthet.

A körjegyzőségből történt kiválásból eredő elszámolás címén előterjesztett 6.000.000 forint összegű viszontkereset is alaptalan. Az alperes kiválását

megelőzően az önkormányzatok a körjegyzőség fenntartási költségeit a települések lakosságszáma arányában viselték, az alperes a működtetéshez szükséges hozzájárulást vállalta, az éves költségvetéséről szóló önkormányzati rendeletekbe a körjegyzőség finanszírozását beépítette, és ennek megfelelően teljesítette, az átutalt összeg a körjegyzőség költségvetésének részévé vált, azzal a felperesnek - jogszabály és vagy szerződés ez irányú rendelkezése hiányában - elszámolnia az alperes felé nem kellett és nem kell, és azzal nem is gazdagodott.

A fentiek szerint módosított indokokkal hagyta részben a másodfokú bíróság a viszontkereset elutasítására vonatkozó ítéleti rendelkezést a Pp.253.§ (2) bekezdése alapján.

Az elsőfokú bíróság ítélete a S,. . szám alatti, közös tulajdonú ingatlan használata címén előterjesztett viszontkereset körében érdemben nem volt felülbírálható, ezért a másodfokú bíróság ítéletét e részében a Pp.252.§ (2) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot ebben a keretben a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította.

Az elsőfokú bíróság a közös tulajdonú ingatlan használata címén előterjesztett viszontkereset elutasítása során indokolási kötelezettségének nem tett eleget, az elutasító döntés jogi alapját nem jelölte meg és nem állapítható meg az sem, hogy döntését mire alapította. Az indokolás hiányossága a másodfokú eljárásban nem orvosolható, mert az érdemi döntéshez szükséges adatok nem állnak rendelkezésre.

A megismételt eljárás során az elsőfokú bíróságnak a közös tulajdonú ingatlan használata címén előterjesztett viszontkereset pontosítására, az alapul szolgáló tények megjelölésére kell felhívnia alperest, nyilatkoztatnia kell arról, hogy az ingatlant ténylegesen ki és milyen terjedelemben használja. Ezt követően fel kell hívnia a felperest az érdemi ellenkérelem előterjesztésére, majd a közös tulajdon Ptk.140.§-ban foglalt szabályaira figyelemmel az alperest a Pp.3.§ (3) bekezdése alapján tájékoztatnia kell a bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítási teherről, illetve a bizonyítás sikertelenségének következményeiről. Az alperes bizonyítási indítványától függően kell a szükséges bizonyítást lefolytatni, majd a bizonyítási eredménye alapján az ügyben a releváns tényállást megállapítania, és ítéleti döntést meghozni. A megismételt eljárás során az alperesnek a fellebbezésben sérelmezett, felperes által csatolt iratokat a Pp.3.§ (6) bekezdése értelmében kézbesíteni kell akkor is, ha feltételezhető, hogy ezekkel az iratokkal maga is rendelkezik.

A részítélettel felülbírált részben a fellebbezés alaptalan volt, ezért a másodfokú bíróság e részben a Pp.78.§ (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest a felperes javára a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet alapján megállapított perköltség megfizetésére. A hatályon kívül helyezéssel érintett részben a másodfokú eljárásban felmerült költséget a Pp.252.§ (4) bekezdése alapján a 32/2003.(VIII.22.)

IM rendelet rendelkezései szerint megállapította, annak viseléséről az elsőfokú bíróságnak kell döntenie.

Pécs, 2013. február 27.

Dr. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Gyöngyösiné dr. Antók Éva s.k. előadó bíró, Dr. Berki Csilla s.k. bíró